

18 А Фарасенъ повъика Аврама, та рече: що (е) твоя (щото) ми си направилъ? защо ли не си обявилъ че та (е) жена твоя?

19 Защо ли си рекълъ: сестра ми (е) таа? и земахъ а въ секси за женъ? и сега, ето, жената ти, земи а, та си иди.

20 И спредѣли мъ Фарасенъ човѣцки: и преводиха го (и него), и жената мъ, и сичко (дръгъ) колкото имаше.

Глава ГІ.

(Обѣщаніе Божие на Аврамъ.)

А Аврамъ излѣзна изъ Египетъ, той и жената мъ, и сичко нѣщо колкото имаше, и Лестъ заедни съ него, (та отиде) камъ южна страна.

2 И Аврамъ (беше) когатъ кесма мисли въ скотскe, въ срекро, и въ злато.

3 И като иштешествуваше ѿ южна страна отиде дери до Ведильт, дери до мястото гдѣто беше южнатацата мъ по първо, между Ведильт и Ангел:

4 Въ мястото на жертвениникатъ, чюто беше направилъ тамш първши: и призвал тамш Аврамъ името Господне.

5 И Лестъ ѹеще, който ходеше заедни съ Аврама, имаше овци, и говеда, и шатъри:

6 И не ги смѣщаваше землата да живѣватъ заедни: защото беха имъществата имъ многи, и не можеха да живѣватъ совокупни.

7 И приключисе раздеръ между овчарите насътсковете Аврамовки, и (между) овчарите на-